



יד ושם
רשות הזיכרון לשואה ולגבורה



מנהל חברה ונוער



60 שנה למדינת ישראל



משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני נבילים : משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

א סוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של ניצולי השואה חיוני מאוד להוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית. החברתית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו הודים לך מראש על הנכונת לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: גולד שם פרטי: באיה

פרטים אישיים לפני השואה ובמהלכה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס - גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה:		שם פרטי לפני המלחמה:	
גולד		באיה	
שם פרטי של האב:		שם פרטי ושם נעורים של האב:	
גולד		יאנה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
גולד		גולד	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוּב מחוץ):		מקום מגורים:	
ברוקלין		ירושלים	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:	
גולד		מאמנת (4 שנים) יעוץ	
מקום מגורים בזמן מלחמה (ישוּב מחוץ, ארץ):		האם היית בנאצו? אילו?	
ירושלים, עזר, בקזתם אעני שרקוואט		לא - היו פליטים ונצטו הכפריים.	
האם היית במחנות? אילו?		האם היית במחנות? אילו?	
לא		לא	
מקום השררה:		תאריך השררה:	
שיקום (אוקראינה)		אוגוסט 1945	
האם שהית במחנה עזרתי? איה?		לאן הלכת/חזרת לאחר השררה (ציין מקום)?	
כן		אחרי 4 שנים חזרתי לאוקראינה, רומניה	
מחנות/מחנות בדרך לארץ:		שנת העלייה:	
אוקראינה		1947	

נא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה
(נקודות להתייחסות: משפחה, טביבה, ילדות, לימודים, עבודה, חברות בארגון):

למשפחה ביתה חנה לנולדת. הם התקווה בקניין
של המנולת המנולת הינה בתוך הפנת. המשפחה הא
ל נשנה. האבא נהא אלה החנות (האלמו אבדה אונגו.
2 בנה - בלה בלחה. אס פוול המשפחה בלה
היתה בטר 14¹ והאונגו בטר 10.
בלה אגדה בבוה אפיוה בשאניש פווליים. האכה
אב"הט.

אפני המשפחה זכור לכה, שהיה נודם חיו בפתח
אבנבו אהיפונם צינן הנה א הצמן אשתד פקודים!
המשפחה הבינה ארמנית, להם הבינו מה קורה
ויצאו, שהיו חילופי שלטון, אקבו אתר אל"תי של
היטלר.

גא ספר/י על קורותיך בזמן המלחמה

(נקודות להתייחסות: מעצר ונירוש, נטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה, פעילות ותפקידים ביוזר/אנט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלחת; בריחה/הגירה מאונס, פיני/אוקוצציה למרכז ברה"ם)

אם פניתי המאחזה באצור שלום (השנת 40 או 41) היו תפוס אצורו בירוקה והוצעו להיהודים דריכות והתיצה עם הציון שלום בשלה 41.

זכור אלה שלח היה בין חוש השנים אינם טפוח. זכור לפני זה היה גרוש של יהודים מהכפיים והעיות הסמוכים אצורים המצולח וכן שלום ידעו

שום גרוש של יהודים. הם יצאו עם שקים של מזינות (קלמט סוכה) הם התיצהו (א המשפחה) בתחנת הרכבת

בביודאג'ן. הרכבת היתה מוכנה לפי קולנו למס, והיהודים נדחסו פנימה. בלה לא זכור הרכבה להנסיחה. זכור אה

שלח ידעו אמן נסוים בשלה שלח נשערו אלה היכרת אבסול' הגיון אלקום שיקסו "אסק"י בגבול סרביה, קורייה

מהיכרות בלה נפלה (נפילה בביק, בזמן שיצו יהודים לתני הלקום אנו 2 מתוך ~~השנים~~ שהיו ברשות.

באלה הם שוקו באחסן "המגילה". הטו זכור אה

תחושת הפחד - היה תוסר בטחון. רצו שמאזנה שאוקחום את הבכורים, היו רצוים מפקודים באלה.

את הפינוי הרע ביצעו החלמנים הם שלח באצור - משעו צדדיו של רפי הנוסטר, הקדמנים אפשורו אלמנים אהחיות

את הקו. א בוקי יצנה שיירה שהובילה למשפחה משעו אצור בלי ידע, המאבנים הולח נמשכו שבזונים. ארשו אותם

מלקום בהליכה בבוא. החלמנים היו אלומוס - אלו נתנו אלהם אסייע אתנו אשנו והצורה אמי שנפלו. הם צתפו אותם עם

כפרות רבובם. בסול' הגיון המעבר הגבול אצור בירתאפכה ושם איתה אולם משפחה יהודי, שפבלה אותם באכסן.

הצור הורה לקראתנו והשלטון גרמני. ההמשך בובלן אקולומי בתקנה אצו משעו אינרם אצורו אולם בשדנה, הם שלח

אמשתם עם לזיכות שהיו אלהם. אהכ אירשו מבת האויבים אצורו אהתנוכי בנפתוח נקרא. בהמשך חצו לויטה "פולש" ונפגשו בהנה אהחורף. ההווים שלח תלו בטיפוס.

אשנה אנשים נפגשו בשל אחר, קפרי, הוניה בלה

נא ספרי/ על קורותיך חמום המלחמה ועד עלייתך לארץ ישראל (המשפחה מאתני קודם)
(נקודות להתייחסות בריחה העפלה/עלייה)

של תימונ, הסגל סגן סגן סגן, והמקום תלכו עזרו
לתימונ. בסופו של דבר התחילו ללכת עזרו אצורה
אז הפכו לעברו אצור. ~~יש~~ שבתחילת. המטרה העליונה
קצתי את צוהר שלמשה למולתו לאיתו את הפוליסה
והם שוכנו בתדיר בבוא משפחה. הם התחילו להכין סבון
לסודה קאנסטה ומטרו. הולמניס נהגו לקחת אנשים
משפחה למתנה עבודה בגרמניה בהם התעורר היו נוסע.
המשפחה של ביה נשאה השתנוט עז סוף המלחמה.
עברו בשטיפת כרסו ועבודה איתו שמתו כשהשכר ארץ
היה לטברא אדם. נתן הוא אהוד טברא אדם ב-סן בילום.
הם מלאו מים למטר ותלכו עזרו איתו. קאוס אלו הוא
אויבת אתה מהשני ואלפים למי.
היה קולנו של יוני תחמוס להסבובה והם יצאו שיהודים
בסבובה נאלצו לחפור בורג והולמו בורג.

אתני המלחמה

המשפחה נשאה בצרכיה למשך כשנה, אחר כך יצאו לתצור אמוניה
אך קילו שהתקור נסגר הם נשארנו להתקור אצל התושבים
המקומיים, באה צוברת שליו נשאנו אה במקום והאשה אצלה
התמורה נתנה אה במקום.

השנה 1946 חזרו אסרובה ברומניה וגילו שבתם כבר
אין קיום. אה החלה נהס המעלה בורג והיתום פתחו.
כשלושן הולמו אפשר למשפ' שחזרו למצוא בתום ממה שנשא
לאיתך הכיר בהתום אלה כרמט של הצייכוס. המקומים שלעברו
כשאניו ציבור חקל וכן המשפ' של באה מלטה דייט 3 תדכוס,
בה התקנתו 3 משפחה, השנה 1947 באה לעדה אה צה
ועברה אבוקחט אלמונ כהוד תקלוי, לקחום אלייתה אנציה.
שאר המשפחה נשאה ברומניה, אבאו נפטי השנה 1966.
בא באה איתך אנציה באוניה גאולה - אלוה בוי.

נא ספרי/ על חייך בארץ

(נקודות להתייחסות: קליטה, לימודים, מעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו')

ב. 1947 6 חי אתיני לעססה אלמנה איתיה אנציה .
היא האיעה איעטה להתמנה האוהל הפרנס .
היו לה 2 בניה (אחד נשאר אנציה עז האם) .
הטו איתיה עם אליית הנערי . אה"כ האיעה למשפח
בתו האבוב . ההבדלים נתנו הנערי אלוות אנציה
באונן שנים . בילה היתה בה ל .
בתחילה עבדה כבולאית ניקיון בהדסה בת"א
(הטו שמיה אל הפלציה אל הי"א אילאנה ") .
האם האוחה של ביה האיעו אחיו סג שנה .
נעקשה אתם אטושונה אתה סג שנה . עז
אל היה נשר למתבוב .

ב. - 1948 התמנה להיענה אכפכ בתל אביב .
הטו בכורה אל בילה באמצעות מנדחה - "החור"
במשק למכרס בחלדה . בילה עז עם ההורים
להיה או אנפנה .